

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► **B**

RÅDETS DIREKTIV 94/33/EG
av den 22 juni 1994
om skydd av minderåriga i arbetslivet
(EGT L 216, 20.8.1994, s. 12)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
► <u>M1</u>	Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/30/EG av den 20 juni 2007	L 165	21	27.6.2007
► <u>M2</u>	Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/27/EU av den 26 februari 2014	L 65	1	5.3.2014

RÅDETS DIREKTIV 94/33/EG

av den 22 juni 1994

om skydd av minderåriga i arbetslivet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 118a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 189c i fördraget ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

I enlighet med artikel 118a i fördraget skall rådet genom direktiv anta minimikrav för att, främst i fråga om arbetsmiljön, främja förbättringar av arbetstagares hälsa och säkerhet.

I enlighet med den artikeln skall man i dessa direktiv undvika att införa administrativa, finansiella och rättsliga ålägganden som motverkar tillkomsten och utvecklingen av små och medelstora företag.

I punkterna 20 och 22 i gemenskapens stadga om arbetstagarnas grundläggande sociala rättigheter som antogs vid Europeiska rådets möte i Strasbourg den 9 december 1989, fastställs följande:

- ”20. Utan att det påverkar tillämpningen av gynnsammare regler för minderåriga, särskilt de regler som säkerställer deras förberedelse för arbete genom yrkesutbildning, och med förbehåll för undantag som gäller visst lättare arbete, får minimiåldern för anställning inte vara lägre än den ålder då skolplikten upphör, och under inga omständigheter lägre än 15 år.
22. Lämpliga åtgärder skall vidtas för att anpassa den arbetsrättsliga lagstiftning som gäller för minderåriga arbetstagare så att den stämmer överens med minderårigas behov av personlig utveckling, yrkesutbildning och tillgång till arbete.

Arbetstiden måste i synnerhet begränsas för arbetstagare under 18 år, utan möjlighet att kringgå denna begränsning genom overtidsarbete, och nattarbete förbjudas, bortsett från visst arbete som fastställs i nationell lagstiftning.”

⁽¹⁾ EGT nr C 84, 4.4.1992, s. 7.

⁽²⁾ EGT nr C 313, 30.11.1992, s. 70.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 december 1992 (EGT nr C 21, 25.1.1993, s. 167). Rådets gemensamma ståndpunkt av den 23 november 1993 och Europaparlamentets beslut av den 9 mars 1994 (EGT nr C 91, 28.3.1994, s. 89).

▼B

Hänsyn bör tas till Internationella arbetsorganisationens principer om skydd av minderåriga i arbetslivet, inbegripet de principer som rör minimiåldern för att anlitas till eller utföra arbete.

I sin resolution om barnarbete ⁽¹⁾ sammanfattar Europaparlamentet de olika aspekterna i samband med minderårigas arbete och betonar bland annat verkningarna på deras hälsa, säkerhet samt fysiska och intellektuella utveckling, samt understryker behovet av att anta ett direktiv om harmonisering av nationell lagstiftning på detta område.

I enlighet med artikel 15 i rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet ⁽²⁾, måste särskilt utsatta riskgrupper skyddas mot de faror som speciellt berör dem.

Barn och ungdomar bör betraktas som särskilda riskgrupper och åtgärder bör vidtas för skydd av deras säkerhet och hälsa.

Barns sårbarhet kräver att medlemsstaterna inför förbud mot barnarbete och säkerställer att minimiåldern för att anlitas till eller utföra arbete inte är lägre än den ålder då skolplikten upphör enligt nationell lagstiftning och under inga omständigheter lägre än 15 år. Undantag från förbudet mot barnarbete får endast tillåtas i särskilda fall och på de villkor som fastställs i detta direktiv. Under inga omständigheter får sådana undantag gå ut över barnens skolgång eller förhindra dem från att fullt ut kunna tillgodogöra sig undervisningen.

De särskilda omständigheter som råder vid övergången från barndom till vuxenliv gör det nödvändigt att strikt reglera och införa skyddsregler om det arbete som utförs av ungdomar.

Arbetsgivarna bör se till att arbetsvillkoren anpassas till de minderårigas ålder.

Arbetsgivarna bör, på grundval av en bedömning av de risker som arbetet innebär för minderåriga, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att skydda minderårigas säkerhet och hälsa.

Medlemsstaterna bör skydda minderåriga mot varje särskild risk som föreligger på grund av minderårigas brist på erfarenhet, bristande kunskap om existerande eller möjliga risker samt på grund av deras brist på mognad.

Medlemsstaterna bör således förbjuda att minderåriga anställs för att utföra sådant arbete som anges i detta direktiv.

⁽¹⁾ EGT nr C 190, 20.7.1987, s. 44.

⁽²⁾ EGT nr L 183, 29.6.1989, s. 1.

▼B

Att införa särskilda minimikrav för arbetstidens förläggning kommer sannolikt att förbättra minderårigas arbetsvillkor.

Den maximala arbetstiden för minderåriga bör strikt begränsas och nattarbete bör förbjudas för minderåriga, med undantag för visst arbete som anges i nationell lagstiftning.

Medlemsstaterna bör vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att arbetstiden för ungdomar som går i skola inte inverkar negativt på deras möjlighet att tillgodogöra sig undervisningen.

Undervisningstiden för minderåriga inom ramarna för en teoretisk eller praktisk utbildningsplan för kombinerat arbete och undervisning eller i företagsförlagd praktik bör räknas som arbetstid.

För att värna om de minderårigas säkerhet och hälsa bör de få dagliga, veckovisa och årliga minimiviloperioder samt lämpliga raster.

Beträffande veckovilan bör rimlig hänsyn tas till olika kulturella, etniska, religiösa och andra faktorer i medlemsstaterna. Det står varje medlemsstat helt fritt att avgöra huruvida och i vilken utsträckning söndagen skall omfattas av veckovilan.

Lämplig arbetslivserfarenhet kan bidra till att uppfylla målet att förbereda minderåriga för arbets- och vuxenlivet, under förutsättning att det säkerställs att den inte är av sådant slag att den kan ha en skadlig inverkan på deras säkerhet, hälsa och utveckling.

Trots att de möjligheter till undantag från förbud och begränsningar som fastställs i detta direktiv verkar nödvändiga inom ramarna för vissa verksamheter eller särskilda situationer, bör de inte användas på ett sådant sätt att det strider mot principerna i det system som har införts till skydd för minderåriga.

Detta direktiv utgör en konkret åtgärd i syfte att utveckla den sociala dimensionen på den inre marknaden.

Den konkreta tillämpningen av det skyddssystem som fastställs i detta direktiv kräver att medlemsstaterna inför en rad effektiva och väl avpassade åtgärder.

▼B

Införlivandet av vissa av bestämmelserna i detta direktiv innebär särskilda svårigheter för en viss medlemsstat vad gäller dess system för att skydda minderåriga i arbetslivet. Denna medlemsstat bör därför, för en passande period, ges tillstånd att inte införliva de ifrågavarande bestämmelserna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVSNITT I

*Artikel 1***Syfte**

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att hindra barnarbete.

De skall, på de villkor som fastställs i detta direktiv, säkerställa att minimiåldern för att anlitas till eller utföra arbete inte är lägre än den ålder då skolplikten upphör i enlighet med nationell lag, och under inga omständigheter lägre än 15 år.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att det arbete som utförs av ungdomar strikt regleras genom skyddsbestämmelser på de villkor som fastställs i detta direktiv.

3. Medlemsstaterna skall allmänt säkerställa att arbetsgivarna ser till att arbetsvillkoren är anpassade till de minderårigas ålder.

Medlemsstaterna skall säkerställa att minderåriga skyddas mot ekonomiskt utnyttjande och mot varje typ av arbete som är av sådant slag att det kan antas ha en skadlig inverkan på deras säkerhet, hälsa eller fysiska, mentala, moraliska och sociala utveckling eller äventyra deras utbildning.

*Artikel 2***Tillämpningsområde**

1. Detta direktiv avser personer under 18 år som har ett anställningskontrakt eller ett anställningsförhållande som definieras i eller omfattas av den gällande lagstiftningen i en medlemsstat.

2. Medlemsstaterna får genom lagar eller andra författningsregler fastställa att detta direktiv inte skall tillämpas för tillfälligt arbete eller korttidsanställning, med de begränsningar och villkor som anges i sådana regler, vad gäller

a) arbete som utförs i ett privat hushåll,

b) arbete som utförs i familjeföretag och som varken anses skadligt eller farligt för minderåriga.

▼B*Artikel 3***Definitioner**

I detta direktiv avses med

- a) *minderåriga*: varje person som är under 18 år i enlighet med artikel 2.1,
- b) *barn*: varje person som är under 15 år eller som ännu omfattas av skolplikt enligt nationell lag,
- c) *ungdomar*: varje person som har fyllt 15 men inte 18 år och som inte längre omfattas av skolplikt enligt nationell lag,
- d) *lätt arbete*: allt arbete som på grund av den typ av uppgifter som skall utföras och de särskilda villkor under vilka de utförs
 - i) varken är sådant att det kan antas ha en skadlig inverkan på barns säkerhet, hälsa eller utveckling, eller
 - ii) kan hindra barns skolgång, deltagande i yrkesorienterings- eller yrkesutbildningsprogram som är godkända av den behöriga myndigheten, eller möjlighet att tillgodogöra sig undervisningen,
- e) *arbetstid*: varje period då den minderåriga är på sin arbetsplats och står till arbetsgivarens förfogande samt därvid utför sina arbetsuppgifter eller åligganden, i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis,
- f) *viloperiod*: varje period som inte är arbetstid.

*Artikel 4***Förbud mot barnarbete**

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förbjuda arbete av barn.
2. Med hänsyn till målet i artikel 1 får medlemsstaterna genom lagar eller andra författningsregler fastställa att förbud mot arbete av barn inte gäller för
 - a) barn som utför verksamhet som anges i artikel 5,
 - b) barn som är minst 14 år och som arbetar inom ramarna för en kombinerad teoretisk och praktisk eller rent praktisk utbildningsplan eller i företagsförlagd praktik, om detta arbete utförs i överensstämmelse med de villkor som den behöriga myndigheten har fastställt,

▼B

c) barn som är minst 14 år och som utför annat lättare arbete än det som anges i artikel 5. Annat lättare arbete än det som anges i artikel 5 får dock under ett begränsat antal timmar i veckan och i de fall som fastställts i nationell lagstiftning utföras av barn som har fyllt 13 år.

3. De medlemsstater som utnyttjar möjligheten i punkt 2 c skall, om inte annat följer av detta direktiv, fastställa arbetsvillkoren för det ifrågavarande lättare arbetet.

*Artikel 5***Kulturell verksamhet och liknande verksamhet**

1. Barn får anställas för att uppträda inom kulturell och konstnärlig verksamhet, sportevenemang och reklamsammanhang, under förutsättning att förhandstillstånd för de enskilda fallen inhämtas hos den behöriga myndigheten.

2. Medlemsstaterna skall genom lagar eller andra författningsregler fastställa arbetsvillkoren för barn vad gäller de fall som anges i punkt 1, samt förfarandet för att inhämta förhandstillstånd, under förutsättning att verksamheten

- i) inte är sådan att den kan antas ha en skadlig inverkan på barnens säkerhet, hälsa eller utveckling, och
- ii) inte kan gå ut över barns skolgång, deltagande i yrkesorienterings- eller yrkesutbildningsprogram, som är godkända av den behöriga myndigheten, eller deras möjlighet att tillgodogöra sig undervisningen.

3. Trots förfarandet i punkt 1 får medlemsstaterna genom lagar eller andra författningsregler, och på de villkor som de fastställer, tillåta att barn som har fyllt 13 år uppträder inom kulturell eller konstnärlig verksamhet, sportevenemang eller reklamsammanhang.

4. De medlemsstater som har ett särskilt tillståndssystem för modelagentur för barn får behålla detta system.

AVSNITT II

*Artikel 6***Arbetsgivarens allmänna skyldigheter**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.1 skall arbetsgivaren vidta de åtgärder som är nödvändiga för att skydda minderårigas säkerhet och hälsa, och därvid särskilt ta hänsyn till de särskilda risker som anges i artikel 7.1.

2. Arbetsgivaren skall vidta de åtgärder som anges i punkt 1 på grundval av en bedömning av riskerna i sam band med det arbete som utförs.

▼B

Bedömningen skall göras innan den minderåriga börjar arbetet samt varje gång en väsentlig ändring av arbetsvillkoren sker, och skall särskilt beröra

- a) utformningen och inredningen av arbetsplatsen och för platsen där den enskilde arbetstagaren arbetar,
- b) arten, graden och varaktigheten av exponering för fysikaliska, biologiska och kemiska agenser,
- c) utformningen, valet och användningen av arbetsutrustning och material, särskilt agenser, maskiner, apparater och anordningar, samt hanteringen av dessa,
- d) arbetsmetod och arbetsförlopp samt samspelet mellan dessa (arbetsorganisation),
- e) nivån på de minderårigas utbildning och instruktion.

Om denna bedömning visar att det föreligger risk för minderårigas säkerhet, fysiska eller psykiska hälsa eller utveckling skall regelbundna kostnadsfria hälsokontroller genomföras, utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 89/391/EEG.

Den kostnadsfria hälsokontrollen får ingå som en del av den allmänna sjukvården.

3. Arbetsgivaren skall informera de minderåriga om förekommande risker samt om de skyddsförhållanden som gäller deras säkerhet och hälsa.

När det gäller barn skall arbetsgivaren även informera barnens föräldrar eller förmyndare om förekommande risker samt om de skyddsförhållanden som gäller barnens säkerhet och hälsa.

4. Arbetsgivaren skall vid planeringen, genomförandet och kontrollen av skyddet för hälsa och säkerhet vid minderårigas arbete utnyttja den skydds- och förebyggande verksamhet som anges i artikel 7 i direktiv 89/391/EEG.

Artikel 7

Minderårigas sårbarhet — förbjudna arbeten

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att minderåriga skyddas mot särskilda risker som föreligger för deras säkerhet, hälsa och utveckling, och som följer av deras brist på erfarenhet, bristande kunskap om existerande eller möjliga risker eller deras brist på mognad.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.1 skall medlemsstaterna i detta syfte förbjuda att unga anställs för

- a) arbete som objektivt sett överstiger deras fysiska eller psykiska förmåga,

▼B

- b) arbete som medför skadlig exponering för giftiga agenser, cancerframkallande agenser, agenser som förorsakar ärftliga genetiska skador, agenser som förorsakar fosterskador, eller agenser som på annat sätt kan förorsaka kroniska skador för människor,
- c) arbete som medför exponering för skadlig strålning,
- d) arbete som medför en olycksrisk, som minderåriga kan antas inte upptäcka eller kunna undvika på grund av bristande säkerhetsmedvetande eller bristande erfarenhet, eller utbildning, eller
- e) arbete som på grund av extrem kyla eller hetta eller på grund av buller eller skakningar innebär en hälsorisk.

Arbete som kan antas innebära särskilda risker för minderåriga enligt punkt 1 är bland annat

- arbete som innebär skadlig exponering för de fysikaliska, biologiska och kemiska agenser som anges i punkt 1 i bilagan, och
- de arbetsmetoder och arbeten som anges i punkt 2 i bilagan.

3. Vad gäller ungdomar får medlemsstaterna, genom lagar eller andra författningsbestämmelser, möjliggöra undantag från punkt 2 när sådana undantag är nödvändiga för deras yrkesutbildning, under förutsättning att arbetet utförs under tillsyn av en kompetent person enligt artikel 7 i direktiv 89/391/EEG och med iakttagande av bestämmelserna i det nämnda direktivet.

AVSNITT III

*Artikel 8***Arbets tid**

1. De medlemsstater som utnyttjar möjligheten i artikel 4.2 b eller c skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att begränsa barns arbetstid till
 - a) åtta timmar om dagen och 40 timmar i veckan för barn som arbetar inom ramarna för en arbetsplan för kombinerat arbete och undervisning eller för företagsförlagd praktik,
 - b) två timmar per skoldag och 12 timmar i veckan för arbete som utförs under skolterminen vid sidan om skolutbildningen, om detta inte är förbjudet enligt nationell lagstiftning eller strider mot nationell praxis.

Den dagliga arbetstiden får aldrig överstiga sju timmar. Denna gräns får ökas till åtta timmar för barn som har fyllt 15 år,

▼B

- c) sju timmar om dagen och 35 timmar i veckan för arbete som utförs under en skolledighet på minst en vecka. Denna begränsning får ökas till åtta timmar om dagen och 40 timmar i veckan för barn som har fyllt 15 år,
- d) sju timmar om dagen och 35 timmar i veckan för lätt arbete som utförs av barn som inte längre omfattas av skolplikt enligt nationell lag.
2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att begränsa ungdomars arbetstid till åtta timmar om dagen och 40 timmar i veckan.
3. Undervisningstiden för minderåriga inom ramarna för en teoretisk eller praktisk utbildningsplan för kombinerat arbete och undervisning eller företagsförlagd praktik skall räknas som arbetstid.
4. Om en minderårig är anställd av mer än en arbetsgivare skall arbetsdagar och arbetstid läggas ihop.
5. Medlemsstaterna får, genom lagar eller andra författningsbestämmelser, i undantagsfall eller när det är berättigat av objektiva skäl, möjliggöra undantag från punkterna 1 a och 2.

Medlemsstaterna skall, genom lagar eller andra författningsbestämmelser, bestämma villkoren, begränsningarna och proceduren för att genomföra sådana undantag.

*Artikel 9***Nattarbete**

1. a) De medlemsstater som utnyttjar möjligheten i artikel 4.2 b eller c skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förbjuda arbete av barn mellan kl. 20.00 och kl. 6.00.
- b) Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förbjuda att ungdomar arbetar mellan kl. 22.00 och kl. 6.00 eller mellan kl. 23.00 och kl. 7.00.
2. a) Medlemsstaterna får genom lagar eller andra författningsbestämmelser möjliggöra att ungdomar arbetar inom särskilt angivna verksamheter under den period då nattarbete är förbjudet enligt punkt 1 b.

I dessa fall skall medlemsstaterna vidta ändamålsenliga åtgärder för att säkerställa att ungdomarna står under tillsyn av en vuxen, då en sådan tillsyn är nödvändig för att skydda ungdomarna.

- b) Vid tillämpning av a skall dock arbete mellan kl. 24.00 och kl. 4.00 förbli förbjudet.

▼B

I följande fall får dock medlemsstaterna, genom lagar eller andra författningsbestämmelser, tillåta att ungdomar arbetar under den period då nattarbete är förbjudet, om det föreligger objektiva skäl för detta och under förutsättning att ungdomar ges en tillräcklig kompensering viloperiod och att målen i artikel 1 inte ifrågasätts:

- Arbete som utförs inom sektorerna för sjöfart eller fiskeri.
- Arbete som utförs inom ramarna för de väpnade styrkorna eller inom polisväsendet.
- Arbete som utförs på sjukhus och liknande institutioner.
- Kulturella eller konstnärliga aktiviteter, sportevenemang och reklam-sammanhang.

3. Innan ungdomar tillträder en anställning med nattarbete, och där-efter regelbundet, skall de ha rätt till en kostnadsfri kontroll av hälsa och arbetsförmåga, såvida inte det arbete de utför under tid som omfattas av förbud utförs undantagsvis p.g.a. exceptionella omständigheter.

*Artikel 10***Viloperioder**

1. a) De medlemsstater som utnyttjar möjligheten i artikel 4.2 b eller c skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att barn får minst 14 timmars sammanhängande viloperiod per 24-timmarsperiod.
 - b) Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att ungdomar får minst 12 timmars sammanhängande viloperiod per 24-timmarsperiod.

2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att

— barn, för vilka de utnyttjar möjligheten i artikel 4.2 b eller c, och

— ungdomar

får en viloperiod, om möjligt sammanhängande, på minst två dagar per sjudagarsperiod.

Om det av tekniska eller organisatoriska skäl är berättigat får minimiviloperioden förkortas, men den får under inga omständigheter understiga 36 sammanhängande timmar. Den minimiviloperiod som anges i första och andra styckena skall i princip omfatta söndagen.

3. Medlemsstaterna får, genom lagar eller andra författningsbestäm-
melser, tillåta att den minimiviloperiod som anges i punkterna 1 och 2
avbryts i fråga om arbete som kännetecknas av flera arbetspass som är
utspridda över dagen eller som är av kort varaktighet.

▼B

4. I följande fall får medlemsstaterna, genom lagar eller andra författningsbestämmelser, tillåta undantag från punkterna 1 b och 2 för ungdomar om det föreligger objektiva skäl för detta och under förutsättning att ungdomarna ges en tillräcklig kompenserande viloperiod och målen i artikel 1 inte ifrågasätts:

- a) Arbete som utförs inom sektorerna för sjöfart eller fiskeri.
- b) Arbete som utförs inom ramarna för de väpnade styrkorna eller inom polisväsendet.
- c) Arbete som utförs på sjukhus och liknande institutioner.
- d) Arbete inom jordbruk.
- e) Arbete som utförs inom turistsektorn eller inom hotelloch restaurangsektorn.
- f) Arbete som kännetecknas av flera kortare arbetspass under dagens lopp.

*Artikel 11***Årlig semester**

De medlemsstater som utnyttjar möjligheten i artikel 4.2 b eller c skall se till att barn som omfattas av skolplikt enligt nationell lag, så långt det är möjligt får en helt arbetsfri period under skollovet.

*Artikel 12***Raster**

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att minderåriga får en rast på minst 30 minuter, om möjligt sammanhängande, om arbetsdagen är längre än fyra och en halv timme.

*Artikel 13***Ungdomars arbete i händelse av force majeure**

Medlemsstaterna får, genom lagar eller andra författningsbestämmelser, tillåta undantag från artikel 8.2, artikel 9.1 b, artikel 10.1 b och, vad gäller ungdomar, artikel 12, för arbete som utförs under de förhållanden som anges i artikel 5.4 i direktiv 89/391/EEG, förutsatt att detta arbete är tillfälligt och måste utföras omedelbart, att vuxna arbetstagare inte finns att tillgå och att ungdomarna erhåller motsvarande kompensationsledighet inom de följande tre veckorna.

▼B

AVSNITT IV

*Artikel 14***Åtgärder**

Varje medlemsstat skall fastställa de åtgärder som skall vidtas vid överträdelse av de bestämmelser som antas för att genomföra detta direktiv. Dessa åtgärder måste vara effektiva och rimliga.

*Artikel 15***Ändringar av bilagan**

Rent tekniska ändringar av bilagan till följd av teknisk utveckling, förändringar av internationella regler eller normer och nya rön inom det område som omfattas av detta direktiv skall antas enligt förfarandet i artikel 17 i direktiv 89/391/EEG.

*Artikel 16***Upprätthållande av skyddsnivån**

Utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att med hänsyn till förändrade omständigheter anta andra bestämmelser för skydd av minderåriga, så länge de minimikrav som föreskrivs i detta direktiv följs, skall genomförandet av detta direktiv inte utgöra skäl att sänka den allmänna nivån för skydd av minderåriga.

*Artikel 17***Slutbestämmelser**

1. a) Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 22 juni 1996 eller senast den dagen se till att arbetsmarknadens parter genom kollektivavtal fastställer de nödvändiga bestämmelserna varvid medlemsstaterna skall se till att de alltid kan garantera att direktivets bestämmelser efterlevs.
- b) Förenade kungariket får dock under en fyraårsperiod från och med den dag som anges i punkt a uppskjuta genomförandet av artikel 8.1 b vad gäller bestämmelsen om de maximala arbetstiden per vecka, samt artikel 8.2 och artikel 9.1 b och 9.2.

Kommissionens skall framlägga en rapport om verkningarna av denna bestämmelse.

Rådet skall, i enlighet med de villkor som fastställs i fördraget, fatta beslut om förlängning av denna period.

- c) Medlemsstaterna skall genast underrätta kommissionen om detta.

▼B

2. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkt 1 skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de redan har antagit eller antar på det område som omfattas av detta direktiv.

▼M1*Artikel 17a***Genomföranderapport**

Vart femte år skall medlemsstaterna rapportera till kommissionen om det praktiska genomförandet av detta direktiv genom ett särskilt kapitel i den samlade rapport som avses i artikel 17a.1–17a.3 i direktiv 89/391/EEG och som skall tjäna som underlag till kommissionens utvärdering i enlighet med artikel 17a.4 i det direktivet.

▼B*Artikel 18*

Deåta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B*BILAGA***Icke uttömmande lista över agenser, arbetsmetoder och arbeten**

(Artikel 7.2 andra stycket)

I. Agenser1. *Fysikaliska agenser*

- a) Joniserande strålning
- b) Arbeta i miljö med förhöjt tryck, t.ex. i tryckkammare och vid dykning.

2. *Biologiska agenser***▼M2**

- a) Biologiska agens i riskgrupperna 3 och 4 i enlighet med artikel 2 andra stycket leden 3 och 4, i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/54/EG ⁽¹⁾.

▼B3. *Kemiska agenser***▼M2**

- a) Ämnen och blandningar som uppfyller kriterierna för klassificering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 ⁽²⁾ i en eller flera av följande faroklasser och farokategorier med en eller flera av följande faroangivelser:

- Akut toxicitet, kategori 1, 2 eller 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331).
- Frätande på huden, kategori 1A, 1B eller 1C (H314).
- Brandfarlig gas, kategori 1 eller 2 (H220, H221).
- Brandfarliga aerosoler, kategori 1 (H222).
- Brandfarlig vätska, kategori 1 eller 2 (H224, H225).
- Explosiva ämnen och blandningar, kategorierna ”Instabila explosiva ämnen och blandningar” eller explosiva ämnen och blandningar i riskgrupperna 1.1, 1.2, 1.3, 1.4 och 1.5 (H200, H201, H202, H203, H204, H205).
- Självreaktiva ämnen och blandningar, typ A, B, C eller D (H240, H241, H242).
- Organiska peroxider, typ A eller B (H240, H241).
- Specifik organtoxicitet vid enstaka exponering, kategori 1 eller 2 (H370, H371).
- Specifik organtoxicitet vid upprepad exponering, kategori 1 eller 2 (H372, H373).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/54/EG av den 18 september 2000 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agens i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 262, 17.10.2000, s. 21).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

▼ M2

- Luftvägssensibiliserande, kategori 1, underkategori 1A eller 1B (H334).
- Hudsensibiliserande, kategori 1, underkategori 1A eller 1B (H317).
- Cancerogenitet kategori 1A, 1B eller 2 (H350, H350i, H351).
- Mutagenitet i könsceller kategori 1A, 1B eller 2 (H340, H341).
- Reproduktionstoxicitet, kategori 1A eller 1B (H360, H360F, H360FD, H360Fd, H360D, H360Df).

d) Ämnen och blandningar som avses i artikel 2 a ii i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/37/EG ⁽¹⁾.

▼ B

- e) Bly och blyföreningar, för så vitt dessa agenser kan absorberas av den mänskliga organismen.
- f) Asbest.

II. Arbetsmetoder och arbeten**▼ M2**

1. Arbetsmetoder och arbeten enligt bilaga I till direktiv 2004/37/EG.

▼ B

2. Framställning och hantering av anordningar, fyrverkeriartiklar samt andra föremål som innehåller explosiva varor.
3. Arbete med farliga eller giftiga djur.
4. Arbete med industriell slakt av djur.
5. Arbete som innebär hantering av utrustning för produktion, lagring eller användning av komprimerade, kondenserade eller upplösta gaser.
6. Arbete med behållare, tankar, reservoarer eller dunkar som innehåller de kemiska agenser som anges i punkt I.3.
7. Arbete som innebär en risk för sammanstörtning.
8. Arbete som innebär en risk för högspänningsström.
9. Arbete där tempot bestäms av en maskin och som innebär resultatlön.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/37/EG av den 29 april 2004 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet (sjätte särdirektivet enligt artikel 16.1 i rådets direktiv 89/391/EEG) (EUT L 158, 30.4.2004, s. 50).